ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

เรื่อง คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และระดับคุณภาพของผลงาน

เพื่อขอกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๖๙

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดคำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และระดับคุณภาพของผลงาน เพื่อขอกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕ และข้อ ๒๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานสายปฏิบัติการวิชาชีพและบริหารทั่วไปให้ดำรงตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๙ ประกอบกับมติคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่และระดับคุณภาพของผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๙"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง ปริมาณผลงาน การมีส่วนร่วมในผลงาน คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่และระดับคุณภาพของผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งระดับชำนาญการ ระดับเชี่ยวชาญ และระดับเชี่ยวชาญพิเศษ พ.ศ. ๒๕๖๑

(๒) ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง ปริมาณผลงาน การมีส่วนร่วมในผลงาน คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่และระดับคุณภาพของผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งระดับชำนาญการ ระดับเชี่ยวชาญ และระดับเชี่ยวชาญพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๔ คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และระดับคุณภาพของผลงาน ให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ธำรงธัญวงศ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

๕ พ.ค. ๖๙ เวลา ๑๑:๔๒:๕๔ Personal PKI-LN

Signature Code : M9KDT-/c7jn-lw8IJ-5BPg9

เอกสารแนบท้าย
ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และระดับคุณภาพของผลงาน
เพื่อขอกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ
พ.ศ. ๒๕๖๙

ผลงานขอตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ

กลุ่ม ๑ คู่มือและผลงานพัฒนาและปรับปรุงการทำงาน

(๑) คู่มือการปฏิบัติงาน คู่มือการให้บริการ หรือคู่มือแนะนำการใช้ห้องปฏิบัติการ

(๒) ผลงานพัฒนาและปรับปรุงการทำงาน

กลุ่ม ๒ ผลงานวิจัย ผลงานเชิงวิเคราะห์ ผลงานเชิงสังเคราะห์

กลุ่ม ๓ ผลงานพัฒนาตามภารกิจหลัก

(๑) ผลงานนวัตกรรม

(๒) สิ่งประดิษฐ์

(๓) ผลงานสร้างสรรค์ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือด้านสุนทรียะ ศิลปะ

(๔) สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

(๕) ซอฟต์แวร์

(๖) ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม

(๗) กรณีศึกษา (case study)

กลุ่ม ๔ หนังสือ งานแปล บทความทางวิชาการ

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และระดับคุณภาพของผลงาน

กลุ่ม ๑ คู่มือและผลงานพัฒนาและปรับปรุงการทำงาน

คู่มือการปฏิบัติงาน คู่มือการให้บริการ คู่มือแนะนำการใช้ห้องปฏิบัติการ

๑. คำนิยาม

เป็นผลงานประเภทวิเคราะห์งานในหน้าที่ ที่ใช้ประกอบการปฏิบัติงานหรือการให้บริการในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการวิเคราะห์งานอย่างเป็นระบบ โดยคู่มือต้องมีคุณค่าเหมาะสมกับตำแหน่งที่เสนอขอ และสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้เป็นอย่างดี และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยโดยรวม

คู่มือการปฏิบัติงาน หมายถึง เอกสารที่ใช้ประกอบการปฏิบัติงานใดงานหนึ่งที่กำหนดไว้ในหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย มีคำอธิบายการปฏิบัติงาน ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เส้นทางเดินของงาน (Workflow) ระบบติดตามประเมินผล ข้อมูลอ้างอิง มีเนื้อหาสาระที่สมบูรณ์ และมีรายละเอียดครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละเรื่องในแต่ละงาน

คู่มือการให้บริการ หมายถึง เอกสารที่ใช้เป็นคู่มือการให้บริการ ประกอบการให้บริการงานใดงานหนึ่งที่กำหนดไว้ใน หน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย มีคำอธิบายการให้บริการ ขั้นตอนการให้บริการ เส้นทางเดินของงาน (Workflow) ระบบติดตามประเมินผล ข้อมูลอ้างอิง มีเนื้อหาสาระที่สมบูรณ์และมีรายละเอียดครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละเรื่องในแต่ละงาน รวมทั้งมีแบบสำรวจความพึงพอใจการให้บริการจากผู้รับบริการ

คู่มือแนะนำการใช้ห้องปฏิบัติการ หมายถึง เอกสารที่แนะนำการใช้ห้องปฏิบัติการประกอบการใช้ห้องปฏิบัติการ มีคำอธิบายการใช้ห้องปฏิบัติการ ขั้นตอนการใช้ห้องปฏิบัติการ เส้นทางเดินของงาน (Workflow) ระบบติดตามประเมินผล ข้อมูลอ้างอิง มีเนื้อหาสาระที่สมบูรณ์ และมีรายละเอียดครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละเรื่องในแต่ละงาน รวมทั้งมีแบบสำรวจความพึงพอใจการใช้ห้องปฏิบัติการจากผู้รับบริการ

๒. รูปแบบ

มีคำอธิบายการปฏิบัติงานและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ เนื้อหาสาระหลัก ประกอบด้วยความเป็นมา วัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือ คำจำกัดความ การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง หน้าที่ความรับผิดชอบ โครงสร้างหน่วยงาน กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนและเทคนิคหรือแนวทางการปฏิบัติงาน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข เอกสารอ้างอิง อาจมีภาพ แผนภูมิตาราง ประกอบเพื่อความเข้าใจง่ายและให้น่าสนใจ มีความประณีตในการจัดวรรคตอน และช่องไฟ มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการ มีการสอดแทรกความคิด ความเห็นเพิ่มในตอนต่าง ๆ ของเรื่อง มีแบบแผนในการเขียนอ้างอิง จัดทำบรรณานุกรมและภาคผนวกไว้อย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ คู่มือต้องมีการวิเคราะห์ วิจารณ์ ยกตัวอย่างกรณีศึกษา และเสนอแนวทางแก้ปัญหาที่ปฏิบัติจริงมาแล้ว โดยแยกเป็นเรื่อง ๆ ให้ชัดเจน มีการนำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อคิดเห็นของผู้มีประสบการณ์ หรือจากประสบการณ์ที่เคยปฏิบัติมาแล้ว มาอ้างอิงสนับสนุนแนวคิดนั้น ๆ มีเนื้อหาสาระที่แสดงถึงแนวคิด หลักการ วิธีการ ขั้นตอน ข้อควรระวัง การแปลผลของการปฏิบัติ มีการอธิบายและวิจารณ์ โดยมีรากฐานทางวิชาการที่ถูกต้อง

๓. การเผยแพร่ กรณีใดกรณีหนึ่งดังนี้

๓.๑ เผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์

๓.๒ จัดทำเป็นสำเนาเย็บเล่มและส่งเผยแพร่หน่วยงานภายในและหรือภายนอกมหาวิทยาลัยรวมกันไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓.๓ เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพรับรอง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

คู่มือการปฏิบัติงาน คู่มือการให้บริการ คู่มือแนะนำการใช้ห้องปฏิบัติการต้องใช้ประกอบการปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ เดือน

๔. ระดับคุณภาพ

ต่ำกว่าระดับดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ดี เป็นคู่มือที่มีเนื้อหาสาระถูกต้อง สมบูรณ์ ทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่สังกัด หรือมหาวิทยาลัย

ดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังนี้

๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางสายงานหรือสาขาวิชาชีพ และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่สังกัด หรือมหาวิทยาลัย

๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มประสบการณ์ของผู้เขียน ที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์

๓. สามารถนำไปใช้อ้างอิง

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังนี้

๑. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง

๒. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางสายงาน/สาขาวิชาชีพ และมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

๓. เป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับในสายงาน/สาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

โครงสร้างของคู่มือ

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความสำคัญ/ความจำเป็น (ภูมิหลัง)
๑.๒ วัตถุประสงค์ของคู่มือ
๑.๓ ประโยชน์ของคู่มือ
๑.๔ ขอบเขตของคู่มือ
๑.๕ คำนิยาม/คำจำกัดความ

บทที่ ๒ หน้าที่ความรับผิดชอบและโครงสร้างการบริหารจัดการ

๒.๑ หน้าที่ความรับผิดชอบ
๒.๑.๑ ขอบขอบภาระงานของหน่วยงาน
๒.๑.๒ หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง
๒.๑.๓ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ
๒.๒ โครงสร้างการบริหารจัดการ
๒.๒.๑ โครงสร้างองค์กร (Organization Chart)
๒.๒.๒ โครงสร้างการบริหาร (Administration Chart)
๒.๒.๓ โครงสร้างการปฏิบัติการ (Activity Chart)

บทที่ ๓ หลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติงานและเงื่อนไข

๓.๑ หลักเกณฑ์การปฏิบัติงาน
๓.๒ วิธีการปฏิบัติงาน
๓.๓ เงื่อนไข/ข้อสังเกต/ข้อควรระวัง/สิ่งที่ควรคำนึง ในการปฏิบัติงาน
๓.๔ แนวคิด/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๔ เป้าหมายและเทคนิคในการปฏิบัติงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

๔.๑ เป้าหมายในการปฏิบัติงาน (ตัวชี้วัดในการปฏิบัติงาน)
๔.๒ เทคนิคในการวางแผน/แผนกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน
๔.๓ เทคนิคในการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติงาน
- แผนผังการปฏิบัติงาน (Workflow)
- รายละเอียดการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอน
๔.๔ เทคนิคการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน
๔.๕ เทคนิคการทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจ
๔.๖ จรรยาบรรณ /คุณธรรม/จริยธรรมในการปฏิบัติงาน

บทที่ ๕ ปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไข การพัฒนาและข้อเสนอแนะ

๕.๑ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน
๕.๒ แนวทางแก้ไขและพัฒนา
๕.๓ ข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก (ถ้ามี)

ประวัติผู้เขียน

ผลงานพัฒนาและปรับปรุงการทำงาน

๑. คำนิยาม

ผลงานพัฒนาและปรับปรุงการทำงาน หมายความว่า ผลงานที่เกิดจากการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน/ขั้นตอนการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบซึ่งเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน มหาวิทยาลัย หรือผู้รับบริการ เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ลดระยะเวลาการปฏิบัติงาน ลดค่าใช้จ่าย/ทรัพยากร เพิ่มคุณภาพ ประสิทธิภาพ เพิ่มคุณค่า (value added) หรือเพิ่มความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ

๒. รูปแบบ

โครงสร้างของผลงานพัฒนาและปรับปรุงการทำงาน ประกอบด้วย

๑. บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๓ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๔ ขอบเขตของผลงาน

๑.๕ คำนิยาม

๒. การวิเคราะห์กระบวนการปฏิบัติงาน (ที่จะพัฒนาหรือปรับปรุง)

๒.๑ สภาพการณ์ของกระบวนการปฏิบัติงานในปัจจุบัน

๒.๒ การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของกระบวนการปฏิบัติงาน
(เครื่องมือวิเคราะห์ เช่น SIPOC Model, แผนผังก้างปลา (Fish Bone Diagram) หรือ Ishikawa Diagram, Why - Why Analysis, Relation Diagram, Force Field Analysis, Gap Analysis ฯลฯ)

๒.๓ การปรับปรุงหรือออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานใหม่

๒.๓.๑ วัตถุประสงค์/เป้าหมายของกระบวนการ

๒.๓.๒ ผลลัพธ์และตัวชี้วัดของกระบวนการ

๒.๓.๓ การออกแบบ/ปรับปรุงกระบวนการใหม่
(เครื่องมือในการวิเคราะห์การพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ เช่น เทคนิคการตั้งคำถาม 5W-1H (What, Why, Where, When, Who, How), เทคนิค ECRS การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Kaizen หรือ Continuous Improvement) แผนผังการปฏิบัติงาน Flowchart หรือ Workflow)

๒.๔ การนำไปทดลองปฏิบัติ ตรวจสอบแก้ไข และการประเมินผล

๓. สรุปและข้อเสนอแนะ

เอกสารอ้างอิง

ภาคผนวก (ถ้ามี)

ประวัติผู้จัดทำ

๓. การเผยแพร่ กรณีใดกรณีหนึ่งดังนี้

๓.๑ จัดทำเป็นสำเนาเย็บเล่มและส่งเผยแพร่หน่วยงานภายในและหรือภายนอกมหาวิทยาลัยรวมกันไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓.๒ เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพรับรอง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓.๓ การเผยแพร่ในรูปของบทความวิชาการในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น เช่น เว็บไซต์ หรือซีดีรอม ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

ผลงานพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานต้องใช้ประกอบการปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ เดือน

๔. ระดับคุณภาพ

ต่ำกว่าระดับดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ดี เป็นผลงานที่มีเนื้อหาสาระถูกต้องตามคำนิยาม รูปแบบ สมบูรณ์ ทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน มหาวิทยาลัย หรือผู้รับบริการ

ดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังนี้

๑. มีการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของกระบวนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และปรับปรุงหรือออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานใหม่โดยใช้เครื่องมืออย่างหนึ่งอย่างใด

๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มประสบการณ์ของผู้เขียน ที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์

๓. สามารถนำไปใช้อ้างอิง

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังนี้

๑. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๒. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางสายงาน/สาขาวิชาชีพ

๓. เป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับในสายงาน/สาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

<u>กลุ่ม ๒</u> ผลงานวิจัย ผลงานเชิงวิเคราะห์ ผลงานเชิงสังเคราะห์

ผลงานวิจัย

๑. คำนิยาม

ผลงานวิจัย หมายถึง ผลงานที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสายงานหรือสาขาวิชาชีพนั้น ๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบ หรือข้อสรุปรวม ทั้งนี้ งานวิจัยที่นำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่ง ต้องตรงกับงาน/สายงาน/สาขาวิชาชีพที่รับผิดชอบและก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

ผลงานวิจัยสำหรับการขอตำแหน่งระดับชำนาญการ จะต้องเป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่องานในหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือหน่วยงานต้นสังกัด หรือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผลงานวิจัยสำหรับการขอตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ จะต้องเป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด หรือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผลงานวิจัยสำหรับการขอตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญพิเศษ จะต้องเป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หรือต่อวงวิชาการหรือวิชาชีพ

๒. รูปแบบ

๒.๑ รายงานการวิจัย ที่มีความครบถ้วน สมบูรณ์ ชัดเจน ตลอดทั้งกระบวนการวิจัย อาทิ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ การทบทวนวรรณกรรม วิธีดำเนินการวิจัย (กลุ่มตัวอย่าง การรวบรวมข้อมูล เครื่องมือ วิธีวิเคราะห์ ฯลฯ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่น ๆ เป็นต้น

รูปแบบของรายงานการวิจัย มีดังนี้

บทที่ ๑ บทนำ

- ๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญ
- ๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- ๑.๓ ประโยชน์ที่จะได้รับ
- ๑.๔ ขอบเขตของงานวิจัย
- ๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ
- ๑.๖ สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก (ถ้ามี)

ประวัติผู้เขียน

๒.๒ บทความวิจัยที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้นให้มีความกระชับและสั้นสำหรับการนำเสนอในการประชุมวิชาการหรือในวารสารทางวิชาการ

เนื้อหาสาระของบทความวิจัย มีดังนี้

(1) ชื่อเรื่องบทความ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

(2) บทคัดย่อ

(3) คำสำคัญ

(4) Abstract

(5) Keywords

(6) บทนำ

(7) วัตถุประสงค์ของการวิจัย

(8) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดการวิจัย

(9) วิธีการวิจัย/ศึกษา

(10) ผลการวิจัย/ศึกษา

(11) สรุปผล/อภิปรายผล

(12) กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี)

(13) จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ถ้ามี)

(14) เอกสารอ้างอิง

ผลงานวิจัยอาจเป็นรายงานการวิจัยที่เป็นต้นฉบับ (Original Article) หรือรายงานผู้ป่วย (Case Report) หรือข้อมูลสังเคราะห์ (Data Synthesis) เป็นต้น แต่ไม่ใช่บทคัดย่อ (Abstract) หรือการเสนอโปสเตอร์ (Poster Presentation) รายละเอียดให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

๓. การเผยแพร่

ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ผลงานวิจัยเพื่อขอกำหนดตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ จะต้องเผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ ผลงานวิจัยเพื่อขอกำหนดตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ จะต้องเผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ หรือระดับชาติ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ตำแหน่งระดับชำนาญการ เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

(๑) เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น เช่น เว็บไซต์ หรือซีดีรอม ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

(๒) เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพ

(๓) นำเสนอบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการซึ่งภายหลังจากการประชุมทางวิชาการได้มีการบรรณาธิการและนำไปรวมเล่มเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceeding) ของการประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

(๔) เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดและความยาวเป็นเล่มหนังสือ และส่งเผยแพร่หน่วยงานภายในและหรือภายนอกมหาวิทยาลัยรวมกันไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง มาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ เดือน ซึ่งการเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือ

สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๕) เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพรับรอง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “งานวิจัย” นั้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำเสนอขอแต่ตั้งขึ้นดำรงตำแหน่งสูงขึ้น และให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

๔. ระดับคุณภาพ

ต่ำกว่าระดับดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ดี เป็นงานวิจัยดำเนินการตามหลักวิชา มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนถูกต้องเหมาะสมในระเบียบวิธีวิจัย และจรรยาบรรณทางวิชาการ/สาขาวิชาชีพ แสดงให้เห็นถึงนำไปประยุกต์ได้ในสายงาน/สาขาวิชาชีพ หรือความก้าวหน้าในสายงาน/สาขาวิชาชีพ

ดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง

(๑) เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาแล้ว

(๒) เป็นประโยชน์ด้านวิชาการในสายงาน/สาขาวิชาชีพอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง

(๑) เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่ง และมีการสังเคราะห์อย่างลึกซึ้ง จนทำให้เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้เกิดความก้าวหน้าในสายงาน/สาขาวิชาชีพอย่างชัดเจน

(๒) เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงถึงอย่างกว้างขวางในสายงาน/สาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ผลงานเชิงวิเคราะห์

๑. คำนิยาม

ผลงานที่แสดงถึงที่มาและวัตถุประสงค์ ประเด็นการวิเคราะห์ที่ชัดเจน มีวิธีการวิเคราะห์อย่างมีระบบ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบ หรือข้อสรุปรวม เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

๒. รูปแบบ

รูปแบบของผลงานเชิงวิเคราะห์ต้องเขียนในลักษณะที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ โดยต้องมีการวิเคราะห์ วิจารณ์ ยกตัวอย่างในลักษณะกรณีศึกษา และเสนอแนวทางแก้ปัญหาที่ปฏิบัติจริงมาแล้ว ควรแยกเป็นเรื่อง ๆ ให้ชัดเจน เรียบเรียงให้เป็นแนวคิดของตนเองแล้วนำกฎ ระเบียบ หนังสือเวียน มติที่ประชุม ข้อคิดเห็นของผู้มีประสบการณ์ หรือจากประสบการณ์ที่เคยปฏิบัติมาแล้วมาอ้างอิงสนับสนุนแนวคิดนั้น

รูปแบบของผลงานเชิงวิเคราะห์ มีดังนี้

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ภูมิหลัง/ความสำคัญ และความเป็นมาของเรื่อง

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๓ ประโยชน์ที่จะได้รับ

๑.๔ ขอบเขตของเรื่อง

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ

๑.๖ สมมติฐานการวิเคราะห์ (ถ้ามี)

บทที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะวิเคราะห์

บทที่ ๓ ประเด็นการวิเคราะห์และวิธีการวิเคราะห์

บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์

บทที่ ๕ สรุป วิพากษ์ และข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก (ถ้ามี)

ประวัติผู้เขียน

๓. ลักษณะการเผยแพร่ กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๓.๑ เผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์

๓.๒ จัดทำเป็นสำเนาเย็บเล่มและส่งเผยแพร่หน่วยงานภายในและหรือภายนอกมหาวิทยาลัยรวมกันไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓.๓ จัดทำเป็นสำเนาเย็บเล่มและเผยแพร่โดยการส่งให้ห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาอย่างน้อย ๓ แห่ง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓.๔ เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพรับรอง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓.๕ เผยแพร่เป็นบทความในหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ (Proceedings) วารสารทางวิชาการ หนังสือรวมบทความ จุลสาร หรือเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งประมวลผลการประชุมวิชาการ (E-Proceedings)

ทั้งนี้ การเผยแพร่ตามความในข้อ ๓.๑ ถึงข้อ ๓.๕ จะต้องได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ เดือน

๔. ระดับคุณภาพ

ต่ำกว่าระดับดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ดี (๑) เป็นผลงานที่ดำเนินการตามหลักวิชา กำหนดประเด็นการวิเคราะห์และวิธีการวิเคราะห์ถูกต้องและเหมาะสม
(๒) เป็นผลงานที่มีรูปแบบและเนื้อหาครบถ้วนถูกต้อง
(๓) เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน ระบบงาน หรือมาตรฐานงานของหน่วยงานต้นสังกัด หรือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง
(๑) เป็นผลงานที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่หรือเทคนิควิธีการใหม่
(๒) เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน ระบบงาน หรือมาตรฐานงานของหน่วยงานต้นสังกัด หรือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หรือสถาบันอุดมศึกษา
(๓) สามารถนำไปใช้เป็นแหล่งอ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและดีมาก และต้อง
(๑) เป็นผลงานที่มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
(๒) เป็นผลงานที่มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาชีพ
(๓) เป็นผลงานที่มีการวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างเหมาะสม

ผลงานเชิงสังเคราะห์

๑. คำนิยาม

ผลงานที่แสดงที่มาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีการกำหนดปัญหาที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง มีวิธีการสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีวิธีการ (Methodology) ที่ชัดเจน รวบรวมเนื้อหาสาระต่าง ๆ หรือองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลที่พบให้เป็นข้อมูลใหม่ เพื่อตอบคำถามเฉพาะเรื่อง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

๒. รูปแบบ

รูปแบบของผลงานเชิงสังเคราะห์ มีดังนี้

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ภูมิหลัง/ความสำคัญ และความเป็นมาของเรื่อง

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๓ ประโยชน์ที่จะได้รับ

๑.๔ ขอบเขตของเรื่อง

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ

๑.๖ สมมติฐานการสังเคราะห์ (ถ้ามี)

บทที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสังเคราะห์

บทที่ ๓ ประเด็นการสังเคราะห์และวิธีการสังเคราะห์

บทที่ ๔ ผลการสังเคราะห์

บทที่ ๕ สรุป วิพากษ์ และข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก (ถ้ามี)

ประวัติผู้เขียน

๓. ลักษณะการเผยแพร่ กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๓.๑ เผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์

๓.๒ จัดทำเป็นสำเนาเย็บเล่มและส่งเผยแพร่หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย และหรือภายนอกมหาวิทยาลัยรวมกันไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓.๓ จัดทำเป็นสำเนาเย็บเล่มและเผยแพร่โดยการส่งให้ห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาอย่างน้อย ๓ แห่ง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓.๔ เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพรับรอง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓.๕ เผยแพร่เป็นบทความในหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ (Proceedings) วารสารทาง

วิชาการ หนังสือรวมบทความ จุลสาร หรือเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งประมวลผลการประชุมวิชาการ (E-Proceedings)

ทั้งนี้ การเผยแพร่ตามความในข้อ ๓.๑ ถึงข้อ ๓.๔ จะต้องได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ เดือน

๔. ระดับคุณภาพ

ต่ำกว่าระดับดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ดี (๑) เป็นผลงานที่แสดงการรวบรวมเนื้อหาสาระต่าง ๆ หรือองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างรูปแบบโครงสร้างเบื้องต้นเพื่อให้เกิดแนวทางหรือเทคนิควิธีการใหม่ในเรื่องนั้น ๆ

(๒) เป็นผลงานที่มีรูปแบบและเนื้อหาครบถ้วนถูกต้อง

(๓) เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน ระบบงาน หรือมาตรฐานงานของหน่วยงานต้นสังกัด หรือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง

(๑) เป็นผลงานที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่หรือเทคนิควิธีการใหม่

(๒) เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน ระบบงาน หรือมาตรฐานงานของหน่วยงานต้นสังกัด หรือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หรือสถาบันอุดมศึกษา

(๓) สามารถนำไปใช้เป็นแหล่งอ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและดีมาก และต้อง

(๑) เป็นผลงานที่มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

(๒) เป็นผลงานที่มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาชีพ

(๓) เป็นผลงานที่มีการวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างเหมาะสม

<u>กลุ่ม ๓</u> ผลงานพัฒนาตามภารกิจหลัก

ความหมาย

ผลงานพัฒนาตามภารกิจหลัก หมายความว่า ผลงานที่ก่อให้เกิดการพัฒนางานในภารกิจหรือหน้าที่และความรับผิดชอบที่หน่วยงานมอบหมาย หรือผลงานที่ก่อให้เกิดการพัฒนาตามภารกิจหลักของหน่วยงาน เช่น การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะวัฒนธรรม ฯลฯ

ผลงานนวัตกรรม

๑. คำนิยาม

ผลงานนวัตกรรมต้องเป็นสิ่งใหม่ หรือสิ่งที่พัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนามาตรฐาน ประสิทธิภาพ มูลค่าคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ สร้างผลกระทบได้ในวงกว้างในเชิงพาณิชย์ หรือในเชิงสาธารณะ และมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี เช่น ผลิตภัณฑ์ (product) การบริการ (service) กรรมวิธีที่เกี่ยวกับการผลิต (process) หรือ

(๒) ผลงานนวัตกรรมด้านสังคม เช่น การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงินธุรกิจ การตลาด หรือในการอื่นใด

๒. รูปแบบ

ประกอบด้วย คำอธิบายที่ชี้ให้เห็นว่า ผลงานทำให้เกิดความก้าวหน้าในหน้าที่ที่รับผิดชอบ หรือเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน โดยมีหลักฐานประกอบเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงให้เห็นคุณค่าของผลงานอย่างชัดเจน หรือการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือสาธารณะ รวมถึงผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากผลงานนวัตกรรม โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑. เอกสารพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับผลงานนวัตกรรมที่สรุปข้อมูลที่แสดงให้เห็นการพัฒนาผลงาน สอดคล้องกับรูปแบบผลงานนวัตกรรมโดยสามารถจำแนกตามผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี หรือผลงานนวัตกรรมด้านสังคม ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็น ดังนี้

๑.๑ ข้อมูลของสถานการณ์ปัญหาก่อนการดำเนินการ

๑.๒ คำอธิบายแนวทางและกระบวนการแก้ปัญหา หรือการทำให้เกิดคุณค่าในมิติใหม่ โดยระบุแนวทางใหม่ หรือวิธีการใหม่ หรือวิธีทำให้เกิดประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลดีกว่าเดิม หรือวิธีที่ทำให้เกิดจากการพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย หรือวิธีที่ทำให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือความรู้ใหม่ในประเทศจากกระบวนการวิศวกรรมย้อนรอย รวมถึงการมีส่วนร่วมของการกำหนดปัญหาและแก้ปัญหา หรือการสร้างคุณค่าในมิติใหม่

๑.๓ คำอธิบายถึงความรู้ความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือการสร้างคุณค่า

๑.๔ คำอธิบายถึงความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการ

๑.๕ คำอธิบายถึงการดำเนินการหรือการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

๑.๖ คำอธิบายถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อผู้ใช้

๒. เอกสารพร้อมหลักฐานประกอบการพิจารณาอื่น ๆ (ถ้ามี) ผู้เสนอผลงานสามารถใช้เอกสารสารหลักฐานอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่ใช้ในการพัฒนา บทบาทของผู้มีส่วนร่วมหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลงานนวัตกรรม อาทิ

๒.๑ ข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา (intellectual property)

๒.๒ ข้อมูลในการนำผลงานไปต่อยอด/สร้างมูลค่าเพิ่ม (entity creation)

๒.๓ ข้อมูลการได้รับทุนจากภายนอก (sponsored research)

๒.๔ ข้อมูลการนำไปใช้ประโยชน์ (use & licensing) อาทิ หลักฐานการประเมิน ผลลัพธ์ หรือผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือสังคมที่สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศ หรือรายงานผลการประเมินผลกระทบจากผู้ประเมินอิสระ

๓. การเผยแพร่

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๓.๑ รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์หรือรายงานเชิงเทคนิค (technical report) ที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรม (industry-sponsored activities) รวมถึงสัญญาหรือข้อตกลงการทำงานร่วมกันแสดงถึงการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ข้อมูลผลิตภัณฑ์ใหม่ (novel data/products) ข้อมูลวิธีการ/กระบวนการใหม่ (novel process/procedure) การออกแบบสิ่งประดิษฐ์

๓.๒ เอกสารแสดงทรัพย์สินทางปัญญาของผลงานนวัตกรรม อาทิ สิทธิบัตร สิทธิบัตรการประดิษฐ์ อนุสิทธิบัตร เอกสารแสดงการได้รับการขึ้นทะเบียนบัญชีนวัตกรรมไทย

๓.๓ การเผยแพร่ผลงานนวัตกรรมผ่านเวทีระดับชาติ หรือระดับนานาชาติที่เปิดโอกาสให้มีการนำเสนอผลงานด้านนวัตกรรมสู่สาธารณะ

๓.๔ การแพร่หลาย (diffusion) ของเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ฝังตัว (embedded) ในผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการผลิตหรือการบริการ

๓.๕ การเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง หรือโดยมีการนำไปใช้ประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลาย การเผยแพร่ดังกล่าวนั้นจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวาง

๓.๖ การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ หรือ โดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่น ๆ

๓.๗ การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิด

๓.๘ การนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ก่อนการเผยแพร่จะต้องผ่านการประเมินคุณภาพคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย หรือได้รับการตรวจสอบและรับรองการจากสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสายงาน/สายวิชาชีพนั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

๔. ระดับคุณภาพ

๔.๑ ผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี

ต่ำกว่าระดับ ดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ระดับ ดี

๑. เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทขององค์กรหรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง โดยมีการดำเนินงานแบบครบกระบวนการ ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหา พัฒนาและทดสอบผลงานต้นแบบในสถานการณ์จริง หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๓ ขึ้นไป ที่ผ่านขั้นการพิสูจน์แนวคิด (proof-of-concept) และส่วนประกอบหรือชิ้นส่วน ต่าง ๆ ผ่านการทดสอบตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๒. นำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาจากความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และส่งผลกระทบทางบวกต่อผู้ใช้งาน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้นโดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

ระดับ ดีมาก

๑. ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ ดี และเป็นการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่มีความแตกต่างจากเดิมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดีขึ้น หรือการพัฒนาหรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๕ ขึ้นไป ที่ส่วนประกอบต่าง ๆ ของทั้งระบบผ่านการทดสอบว่าทำงานได้จริง เป็นต้นแบบระบบสมบูรณ์ (full function prototype) สามารถสาธิตการทำงานในสภาพแวดล้อมจริงตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๒. นำไปสู่การต่อยอดหรือสร้างมูลค่าเพิ่มของผลงานด้วยการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (commercialization) หรือใช้ประโยชน์สู่สาธารณะและเห็นผลการเปลี่ยนแปลงเป็นที่ประจักษ์ หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

ระดับ ดีเด่น

๑. เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหรือมีการบูรณาการศาสตร์ที่นำไปสู่การได้เทคโนโลยีใหม่หรือกระบวนการใหม่ หรือเป็นการเพิ่มคุณภาพและคุณสมบัติใหม่ ๆ (key features) ของผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ หรือเกิดการขยายผลที่นำไปสู่การจัดตั้งธุรกิจใหม่ (entity creation) อาทิ จัดตั้งบริษัทวิสาหกิจเริ่มต้น (startup/spin-off) หรือการพัฒนาหรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๘ ขึ้นไป เป็นเทคโนโลยีที่ผ่านการทดสอบครบถ้วนสมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้งานจริงในภาคการผลิตและบริการ (fully qualified) หรือประสบผลสำเร็จในการใช้งานจริง (proven) ตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ เกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรม

๒. ได้รับการยอมรับระดับชาติ หรือนานาชาติ และถูกนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (commercialization) หรือใช้ประโยชน์สู่สาธารณะในวงกว้าง หรือก่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงแบบก้าวกระโดดสู่ระดับประเทศ หรือก่อให้เกิดสิ่งใหม่ในอุตสาหกรรมที่นำไปสู่การผลิตหรือบริการมูลค่าสูง หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

๔.๒ ผลงานนวัตกรรมด้านสังคม

ต่ำกว่าระดับ ดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ระดับ ดี

๑. เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการดำเนินงานแบบครบกระบวนการ ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษา วิเคราะห์สังเคราะห์ปัญหา การมีส่วนร่วมและยอมรับของสังคมเป้าหมาย พัฒนาออกแบบกระบวนการทดสอบผลงานต้นแบบในสถานการณ์จริง และมีการติดตามประเมินผลลัพธ์ หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของความรู้และเทคโนโลยีด้านสังคม (Social Readiness Level : SRL) ในระดับ ๓ ขึ้นไป ที่ผ่านการทดสอบแนวทางการพัฒนาหรือแก้ปัญหาร่วมกับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง หรือมีการตรวจสอบแนวทางการแก้ปัญหาโดยการทดสอบในพื้นที่นำร่องเพื่อยืนยันผลกระทบตามที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เพื่อพิจารณาความพร้อมขององค์ความรู้และเทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๒. นำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาจากความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และส่งผลกระทบทางบวกต่อผู้ใช้งาน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้นโดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

ระดับ ดีมาก

๑. ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ ดี และมีการนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงนโยบายหรือเชิงระบบ หรือเชิงกลไกที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในระดับองค์กรหรือเครือข่ายภาคส่วน (consortium) หรือชุมชน ที่ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของความรู้และเทคโนโลยีด้านสังคม (Social Readiness Level : SRL) ในระดับ ๕ ขึ้นไป ที่แนวทางในการแก้ปัญหาได้รับการตรวจสอบ และถูกนำเสนอแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง หรือสามารถนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในสิ่งแวดล้อมอื่น ร่วมกับการปรับปรุงแนวทางการพัฒนา การแก้ปัญหา รวมถึงการทดสอบแนวทางการพัฒนา การแก้ปัญหาใหม่ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๒. มีการนำไปใช้เป็นต้นแบบ หรือมีการถ่ายทอดการดำเนินงานไปยังองค์กร หรือเครือข่ายองค์กรหรือชุมชนอื่น หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้นโดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

ระดับ ดีเด่น

๑. ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ ดีมาก

๒. และต้องมีการนำไปใช้ในเชิงนโยบาย หรือเชิงระบบ หรือเชิงกลไก หรือการสร้างหน่วยธุรกิจที่ทำงานลักษณะไม่แสวงหากำไร หรือ social enterprise ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญ (อาทิ นวัตกรรมภาครัฐ นวัตกรรมสังคมดิจิทัล นวัตกรรมหน่วยเชื่อมโยง นวัตกรรมด้านเศรษฐกิจ เชิงสังคม นวัตกรรมด้านเศรษฐกิจแบ่งปัน) ในวงกว้างอย่างเป็นรูปธรรม หรือการพัฒนาหรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของความรู้และเทคโนโลยีด้านสังคม (Social Readiness Level : SRL) ในระดับ ๘ ขึ้นไป ที่มีการเสนอแนวทางการพัฒนา การแก้ปัญหาในรูปแบบแผนการดำเนินงานที่สมบูรณ์และได้รับการยอมรับ หรือได้รับการยอมรับให้นำไปประยุกต์ใช้ได้กับสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ได้จริงตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๓. นำไปสู่การขยายผลในวงกว้างในระดับพื้นที่เขตภูมิสังคมหรือจังหวัด หรือภูมิภาค หรือประเทศ หรือเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือได้รับรางวัลนวัตกรรมทางสังคมหรือรางวัลที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศนวัตกรรมจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้นโดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

สิ่งประดิษฐ์

๑. คำนิยาม

เป็นผลงาน ผลิตผล ผลิตภัณฑ์ กรรมวิธี กระบวนการ วิธีการ มาตรการ หรือระบบ รวมทั้งการออกแบบผลิตภัณฑ์ ตลอดจนวิทยาการต่าง ๆ ที่ดีเด่น แสดงให้เห็นคุณค่าของความเป็นทรัพย์สินทางปัญญาในลักษณะของการพัฒนางานใหม่ และพิสูจน์แล้วว่าเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยหรือเป็นประโยชน์และเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติและระดับชาติ ซึ่งเป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการเสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อสายงาน/สาขาวิชาชีพ หรือแสดงความเป็นต้นแบบ ต้นความคิดของผลงานหรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสายงาน/สาขาวิชาชีพ และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยโดยรวม

ตัวอย่าง นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ ได้แก่ การประดิษฐ์เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสิ่งมีชีวิตพันธุ์ใหม่ วัคซีน สิ่งก่อสร้าง หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือผลงานด้านศิลปะ หรือสารานุกรม เป็นต้น

๒. รูปแบบ

ประกอบด้วย คำอธิบายที่ชี้ให้เห็นว่า ผลงานดังกล่าวทำให้เกิดความก้าวหน้าในหน้าที่ที่รับผิดชอบหรือเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน โดยมีหลักฐานประกอบเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงให้เห็นคุณค่าของผลงานอย่างชัดเจน

๓. การเผยแพร่

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ หรือ โดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่น ๆ
๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิด
๓. การเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง หรือโดยมีการนำไปใช้ประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลาย การเผยแพร่ดังกล่าวนั้นจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวาง
๔. การนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ก่อนการเผยแพร่จะต้องผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย หรือได้รับการตรวจสอบและรับรองการจากสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสายงาน/สายวิชาชีพนั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

๔. ระดับคุณภาพ

<u>ต่ำกว่าระดับดี</u> คุณภาพไม่ถึงระดับดี

<u>ดี</u> เป็นผลงานใหม่หรือเป็นการนำสิ่งที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ด้วยวิธีการใหม่ๆ ถูกต้องตามจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการหรือสาขาวิชาชีพ และผลงานนั้นก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่ง

<u>ดีมาก</u> ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง

(๑) ได้รับการรับรองโดยองค์กรทางสายงาน/สาขาวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาชีพที่เสนอ หรือ

(๒) เป็นผลงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นที่ยอมรับของผู้เชี่ยวชาญในสายงาน/สาขาวิชาชีพนั้นๆ

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปสายงาน/สาขาวิชาชีพทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑. คำนิยาม

ผลงานที่เป็นการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือ เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสรรค์พืชหรือสัตว์พันธุ์ใหม่ หรือจุลินทรีย์ที่มีคุณสมบัติพิเศษสำหรับการใช้ประโยชน์เฉพาะด้าน วัคซีน ผลิตภัณฑ์หรือสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยวิธีวิทยาที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ

๒. รูปแบบ

ผลงานสร้างสรรค์พร้อมด้วยสิ่งตีพิมพ์หรือเอกสารทางวิชาการที่แสดงถึงแนวคิดในการวิจัยค้นคว้าและพัฒนางานนั้น ๆ กระบวนการในการวิจัยและพัฒนา ผลการทดสอบ คุณสมบัติต่าง ๆ ทั้งที่เป็นคุณสมบัติพื้นฐานและคุณสมบัติพิเศษที่เป็นข้อเด่น ผลการทดสอบในสภาพของการนำไปใช้จริงในสภาพที่เหมาะสมและศักยภาพของผลกระทบจากการนำไปใช้ในแง่เศรษฐกิจหรือสังคม

๓. การเผยแพร่

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แถบบันทึกภาพ

(๒) เอกสารประกอบ ต้องพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์

๔. ระดับคุณภาพ

ต่ำกว่าระดับดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ดี เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการ มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ และการนำผลงานนั้นไปใช้มีศักยภาพในการส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับปานกลาง

ดีมาก เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการมากขึ้น มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ และการนำผลงานนั้นไปใช้มีศักยภาพในการส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับสูง

ดีเด่น เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการที่ลึกซึ้ง มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ ผลงานที่มีคุณสมบัติโดดเด่น และมีศักยภาพสูงในการนำไปใช้ประโยชน์ หรือก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ ๆ ที่จะมีผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับสูง

ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๑. คำนิยาม

ผลงานหรือชุดของผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียะ ศิลปะ โดยผลงานดังกล่าวต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของเจ้าของผลงาน และต้องอธิบายได้ว่ามีแนวคิดจากปรัชญา จริยธรรม สุนทรียภาพซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของความจริง ความดี ความงาม พร้อมคำอธิบายอันกอปรด้วยหลักวิชาที่เอื้อต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจ ความหมายและคุณค่าของงาน เช่น ผลงานสร้างสรรค์ด้านวรรณกรรม ด้านศิลปะการแสดง ด้านดนตรี ด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และศิลปะด้านอื่น ๆ

๒. รูปแบบ

งานสร้างสรรค์ พร้อมบทวิเคราะห์ที่อธิบายหลักการ หลักวิชา และ/หรือความคิดเชิงทฤษฎี รวมทั้งกระบวนการและ/หรือเทคนิคในการสร้างงาน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้เห็นความรู้ในการพัฒนาต่อยอดผลงานการนำเสนอความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาสาขาวิชาชีพและการศึกษา ตลอดจนการแสดงคุณค่าของผลงานที่เอื้อให้เกิดการตีความและการประเมินคุณค่าในหมู่ของผู้รับงาน

๓. การเผยแพร่

เผยแพร่สู่สาธารณชนในลักษณะใดลักษณะหนึ่งอย่างกว้างขวางมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน โดยต้องแสดงหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่งหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่งหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

<u>วิธีการเผยแพร่</u>

๑. วรรคกรรมต้นแบบหรือผลงานสร้างสรรค์ต้นแบบ และเอกสารประกอบต้องพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์

๒. การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แถบบันทึกภาพ หรือการแสดงผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

๓. การเผยแพร่ที่เกิดจากการใช้งานจริงที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ ตลอดจนการเผยแพร่ที่เกิดจากการได้รับเชิญไปบรรยาย หรือในการประชุมวิชาการงานศิลป์ หรือวิชาชีพในต่างประเทศ สำหรับศิลปะการแสดงต้องแสดงในกิจกรรมที่จัดโดยองค์กรระดับประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพของสาขาวิชานั้น ๆ ของประเทศไทยหรือนานาชาติ สถานที่นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ระดับชาติหรือระดับนานาชาติต้องเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพนั้น ๆ และต้องดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องโดยเป็นเวลาที่แสดงผลงานอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี

๔. ระดับคุณภาพ

<u>ต่ำกว่าระดับดี</u> คุณภาพไม่ถึงระดับดี

<u>ดี</u> เป็นผลงานที่มีคุณภาพทางการสร้างสรรค์ โดยสามารถอธิบายหลักการ แนวคิด กระบวนการ เทคนิค รวมถึงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผลเพื่อสื่อความให้กับผู้รับได้เป็นอย่างดี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการด้านงานสร้างสรรค์และการศึกษาของศิลปะแขนงนั้น ๆ

และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือองค์กร

ดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องเป็นตัวอย่างอันดีที่ยังประโยชน์เด่นชัดต่อวงวิชาการด้านงานสร้างสรรค์และการศึกษาแขนงนั้น ๆ

๑. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาหรือสร้างสรรค์มาแล้ว

๒. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อบุคคล องค์กร ชุมชน หรือสังคม หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย หรือได้รับการจดสิทธิบัตรและมีการนำไปใช้อ้างอิงในผลงานอื่น ๆ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมากและต้องเป็นงานที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือนำเสนอสิ่งใหม่ในด้านการสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ

๑. เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่ง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างลึกซึ้งจนทำให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่ ทำให้เกิดความก้าวหน้า เกิดการใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ ๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือสังคม หรือได้รับการจดสิทธิบัตรและมีหลักฐานการนำสิทธิบัตรไปใช้ หรือประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง

๒. เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงถึงอย่ากว้างขวางในวงวิชาการ หรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

๑. คำนิยาม

สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หมายถึง สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร เป็นหนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ หรืองานสร้างสรรค์ หรือผลงานด้านศิลปะตกแต่ง ซ่อมบำรุง ซึ่งมิใช่มีลักษณะเป็นเอกสารคู่มือ หรืองานวิจัย โดยผลงานที่เสนอต้องประกอบด้วย บทวิเคราะห์ที่อธิบายและชี้ให้เห็นว่างานดังกล่าวเป็นประโยชน์และนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนางานหรือแก้ไขปัญหาในงาน ทั้งนี้ ผลงานดังกล่าวต้องเป็นผลงานที่ผ่านการพิสูจน์หรือมีหลักฐานที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้น

๒. รูปแบบ

รูปแบบของผลงานที่ได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร มีดังนี้

(๑) อาจจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือการบันทึกเป็นภาพยนต์ หรือแถบเสียง หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อ Multimedia เป็นต้น

(๒) มีบทวิเคราะห์ที่อธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้ หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่งหรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด

(๓) กรณีผลงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ หรือผลงานที่มุ่งในเชิงปฏิบัติ จะต้องผ่านการพิสูจน์ หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย

๓. การเผยแพร่

การเผยแพร่/ผลงานที่ไดรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรมีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้

(๑) การเผยแพร่เป็นรูปเล่มด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์ (Printing House) หรือสำนักพิมพ์ (Publishing House) หรือโดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่น ๆ

(๒) การเผยแพร่/โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ซีดีรอม ฯลฯ

(๓) การเผยแพร่/โดยการจัดนิทรรศการ การจัดการแสดง หรือมีการนำไปใช้หรือประยุกต์อย่างแพร่หลาย ซึ่งการเผยแพร่ดังกล่าวจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าใช้ในการปฏิบัติงานตามภาระงานในหน่วยงาน

ทั้งนี้ ก่อนการเผยแพร่จะต้องผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย หรือได้รับการตรวจสอบและรับรองการจากสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสายงาน/สายวิชาชีพนั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

๔. ระดับคุณภาพ

<u>ต่ำกว่าระดับดี</u>	คุณภาพไม่ถึงระดับดี
<u>ระดับ ดี</u>	เป็นสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปวิจัยหรือพัฒนาต่อยอด
<u>ระดับ ดีมาก</u>	เป็นสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ระดับชาติ
<u>ระดับ ดีเด่น</u>	เป็นสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติ และมีหลักฐานว่าได้นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือเชิงสาธารณประโยชน์อย่างกว้างขวาง

ซอฟต์แวร์

๑. คำนิยาม

ซอฟต์แวร์ (Software) หมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นผลงานที่ได้จากการวิจัย หรือการประดิษฐ์คิดค้นใหม่หรือการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มีหลักวิชาอันสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน รวมถึงซอฟต์แวร์ที่เป็นการประยุกต์หลักวิชา เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ในเชิงวิชาการ โดยต้องมีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

๑. การดำเนินงานโครงการที่มีลักษณะการพัฒนาซอฟต์แวร์โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงตัวเลข (numerical method) หรือการดำเนินงานลักษณะ (engineering design) ซึ่งเป็นการปรับปรุงกระบวนการออกแบบโดยตรง

๒. งานที่มีลักษณะการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาในระดับแฟ้มข้อมูลต้นฉบับ (source code) เพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้ดีขึ้น โดยมีการปรับปรุงระบบอย่างมีนัยสำคัญ

๓. โครงการที่มีการเก็บข้อมูลเชิงประสิทธิภาพและประเมินผลเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนว่าหลังจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและซอฟต์แวร์มาใช้พัฒนาแล้วระบบการทำงานดีขึ้นได้อย่างไร โดยต้องมีการปรับปรุงระบบหรือสำรวจความต้องการ รวมถึงแสดงผลลัพธ์หรือตัวชี้วัดที่ชัดเจนซึ่งมิได้นำเข้ามาเพื่อทดแทนระบบเดิมเพียงอย่างเดียว

ทั้งนี้ ผลลัพธ์ที่ได้จะต้องสอดคล้องกับลักษณะงานวิจัยและพัฒนา

๒. รูปแบบ

อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งประกอบด้วย

๑. มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เช่น คู่มือที่อธิบายการใช้งาน หลักการของวิธีการทำงานและหน้าที่ของซอฟต์แวร์ดังกล่าวอย่างละเอียดและชัดเจนเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น ๆ ได้อย่างไรในแง่ใด

๒. ต้องผ่านการพิสูจน์ หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย

๓. การเผยแพร่

มีหลักฐานการนำซอฟต์แวร์ไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายต่อวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่งหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่งหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๔. ระดับคุณภาพ

<u>ต่ำกว่าระดับดี</u> คุณภาพไม่ถึงระดับดี

<u>ดี</u> เป็นงานที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน ถูกต้อง เหมาะสมตามระเบียบวิธีวิจัยซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปประยุกต์ใช้ได้

<u>ดีมาก</u> ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง

(๑) เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษามาแล้ว

(๒) เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องได้รับการอ้างอิงและใช้งานอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ หรือนานาชาติ

ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม

๑. คำนิยาม

ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นและสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านเกี่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิตหรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตร หรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานที่แสวงหากำไรและได้ผลตอบแทนส่วนบุคคลในเชิงธุรกิจ

๒. รูปแบบ

จัดทำเป็นเอกสารและมีคำอธิบายหรือคำชี้แจงที่ชัดเจน รายละเอียดเนื้อหาของเอกสารแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบอย่างน้อยประกอบด้วย

๑. การมีส่วนร่วมและการยอมรับของท้องถิ่นและสังคมเป้าหมาย
๒. สภาพการณ์ของท้องถิ่นและสังคมก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
๓. กระบวนการที่ทำให้ท้องถิ่นและสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น
๔. ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
๕. การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว
๖. การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากความรู้หรือความเชี่ยวชาญจากสาขาของผู้ยื่นขอ
๗. แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป

การจัดทำเอกสารผลงานต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมและการยอมรับของกลุ่มเป้าหมายหรือท้องถิ่น นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจแสดงหลักฐานเพิ่มเติมอื่น ๆ เกี่ยวกับผลงาน เช่น รูปภาพ หรือการบันทึกเป็นวีดีทัศน์ ภาพยนตร์ แถบเสียง

การพัฒนาหรือการแก้ปัญหาในพื้นที่ที่มีการบูรณาการศาสตร์หลายสาขา สามารถขอกำหนดตำแหน่งรับใช้ท้องถิ่นและสังคมได้จากผลความสำเร็จของทุกสาขาโดยผู้ขอกำหนดตำแหน่งจะต้องแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในการใช้ศาสตร์นั้น ๆ เพื่อร่วมพัฒนาหรือแก้ปัญหาจนทำให้พื้นที่นั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

๓. การเผยแพร่

การเผยแพร่ผลงานวิชาการรับใช้ท้องถิ่นและสังคมทำได้โดยการจัดเวทีนำเสนอผลงานในพื้นที่หรือการเปิดให้เยี่ยมชมพื้นที่และจะต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สอดคล้องกับผลงาน โดยการเผยแพร่นั้นจะต้องมีการบันทึกเป็นเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้อ้างอิงได้ หรือศึกษาค้นคว้าต่อไปได้

ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๔. ระดับคุณภาพ

ต่ำกว่าระดับดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ดี ลักษณะของผลงานต้องแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในสาขาของผู้ยื่นขอ มีการแสดงกระบวนการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการที่มาจากการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย มีการแสดงการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์จนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น หรือสังคมนั้น

ดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและและคุณภาพผลงานที่ยื่นขอจะต้องสามารถนำไปเป็นแบบอย่างให้กับท้องถิ่นหรือสังคมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย หรือถูกนำไปใช้เป็นนโยบายในระดับจังหวัด หรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก ผลงานต้องส่งผลกระทบต่อสังคม หรือแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือได้รับรับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ

กรณีศึกษา (case study)

๑. คำนิยาม

งานเขียนที่เกิดจากการศึกษาบุคคล หรือสถาบัน (หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐบาล ฯลฯ) ศึกษาเหตุการณ์ การบริหารจัดการ คดี หรือกรณีที่เกิดขึ้นจริงมาจัดทำเป็นกรณีศึกษา ทั้งนี้ โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ตามหลักวิชาการถึงสาเหตุของปัญหาและปัจจัยอื่น ๆ นำมาประกอบการตัดสินใจและกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาตามหลักวิชา หรือทำข้อเสนอในการพัฒนางานในหน้าที่ความรับผิดชอบ หรืองานของหน่วยงาน หรือสายงานวิชาชีพ

๒. รูปแบบ

เอกสารที่ตีพิมพ์หรือเป็นสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ มีองค์ประกอบครบถ้วน เช่น บทนำ เนื้อหา และบทส่งท้าย

จำนวนกรณีศึกษาที่จะนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งต้องมีจำนวนอย่างน้อย ๕ กรณีศึกษา และมีจำนวนหน้ารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๘๐ หน้า โดยเนื้อหาสาระจะต้องไม่ซ้ำซ้อนกันและอยู่ในขอบข่ายสายงานที่เสนอขอตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ สำหรับการประเมินคุณภาพจะต้องประเมินคุณภาพโดยรวมทั้งหมด

๓. การเผยแพร่

เผยแพร่ในลักษณะของสิ่งตีพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือเผยแพร่ในหนังสือ หรือแหล่งรวบรวมกรณีศึกษาที่มีการบรรณาธิการ โดยมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพ ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนที่หลากหลายหน่วยงานซึ่งหน่วยงานแต่งตั้ง

๔. ระดับคุณภาพ

ต่ำกว่าระดับดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ดี
๑. เป็นกรณีศึกษาที่มีองค์ประกอบครบถ้วน คือ บทนำ เนื้อหา บทส่งท้าย รายละเอียดข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น ตาราง และรูปภาพ
๒. เป็นกรณีศึกษาที่มีเนื้อหาและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานในหน้าที่ความรับผิดชอบ หรืองานของหน่วยงาน หรือสายงานวิชาชีพ

ดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องเป็นกรณีศึกษาที่มีการเสนอเนื้อหาและการวิเคราะห์ที่ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างแพร่หลาย

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง
๑. เป็นกรณีศึกษาที่บุกเบิกทางวิชาการ นำเสนอปัญหาหรือประเด็นที่ไม่เคยมีผู้ศึกษามาก่อน มีการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างลึกซึ้ง และสร้างความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างชัดเจน
๒. เป็นกรณีศึกษาที่กระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าในวิชาการ หรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

<u>กลุ่ม ๔</u> หนังสือ งานแปล บทความทางวิชาการ

หนังสือ

๑. คำนิยาม

ผลงานที่เกิดจากการค้นคว้าศึกษาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างรอบด้านและลึกซึ้ง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยมโนทัศน์หลักที่เป็นแกนกลางและมโนทัศน์ย่อยที่สัมพันธ์กัน มีความละเอียดลึกซึ้ง ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ ให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญา ความคิดเพื่อใช้ประกอบการปฏิบัติงานใดปฏิบัติงานหนึ่ง เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์โดยรวม

ทั้งนี้ เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่จัดพิมพ์

๒. รูปแบบ

มีเนื้อหาที่ครอบคลุมส่วนงานที่ผู้เสนอขอรับผิดชอบ และเป็นรูปเล่มที่มีการเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์

มีการอธิบายสาระสำคัญที่มีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาประกอบเพื่อให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ

จำนวนบทที่จะนำมาแทนหนังสือ ๑ เล่ม ต้องมีจำนวนอย่างน้อย ๕ บท และมีจำนวนหน้าซึ่งผู้ขอตำแหน่งเป็นผู้เขียน รวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๘๐ หน้า โดยเนื้อหาสาระของบทในหนังสือทั้ง ๕ บท จะต้องไม่ซ้ำซ้อนกัน ทั้งนี้ อาจอยู่ในหนังสือเล่มเดียวกันหรือหลายเล่มก็ได้ และสำหรับการประเมินคุณภาพจะต้องประเมินคุณภาพโดยรวมทั้งหมด

๓. การเผยแพร่

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย ดังนี้

๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์

๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อาทิ การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม

๓. การเผยแพร่เป็น e-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ

การเผยแพร่ดังกล่าวนั้น จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวาง โดยจำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่อาจแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการ

๔. ระดับคุณภาพ

<u>ต่ำกว่าระดับดี</u> คุณภาพไม่ถึงระดับดี

<u>ดี</u> เป็นหนังสือที่ถูกต้องตามจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการหรือสาขาวิชาชีพ มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อสายงานหรือสาขาวิชาชีพ

<u>ดีมาก</u> ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง

(๑) มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางสายงาน/สาขาวิชาชีพ และเป็นประโยชน์ต่อสายงาน/สาขาวิชาชีพ

(๒) มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียน ที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อสายงาน/สาขาวิชาชีพ

(๓) สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือหรือนำไปปฏิบัติได้

<u>ดีเด่น</u> ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง

(๑) มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

(๒) มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง

(๓) เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในสายงาน/สาขาวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ

งานแปล

๑. คำนิยาม

เป็นคู่มือการปฏิบัติงานหรือเอกสารที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หรือตำรา หรือหนังสือ ที่แปลมาจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง อาทิ จากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือ จากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย โดยการแปลได้ใจความถูกต้องตามฉบับเดิม สื่อความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้อ่าน และเรียบเรียงตลอดจนปรับปรุงรายละเอียดให้เหมาะสม

ในกรณีที่จำเป็น งานแปลนี้อาจแปลจากคู่มือ ตำรา หรือหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่ง หรือแปลเฉพาะบางตอนของคู่มือ ตำรา หรือหนังสือหลายเล่ม แล้วนำมารวบรวมเป็นเล่มก็ได้

๒. รูปแบบ

ถ้าเป็นหนังสือแปล ผู้แปลจะต้องได้รับอนุญาตด้านลิขสิทธิ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อนแปลและพิมพ์เผยแพร่ ทั้งนี้ ต้องนำตัวงานแปลต้นฉบับมาแสดงด้วย

๓. การเผยแพร่

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม ฯลฯ

๒. เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพรับรอง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓. การนำไปใช้ประโยชน์โดยมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานต้นสังกัด

การเผยแพร่ดังกล่าวนั้น จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวาง และได้รับการตรวจสอบรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของหน่วยงาน และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสายงาน/สายวิชาชีพนั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

๔. ระดับคุณภาพ

<u>ต่ำกว่าระดับดี</u> คุณภาพไม่ถึงระดับดี

<u>ดี</u> เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในตัวบท แบบแผนทางความคิดและ/หรือต้นฉบับ และบ่งชี้ถึงความสามารถในการสื่อความหมายได้อย่างดี มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานในลักษณะที่เทียบได้กับผลงานวิชาการอื่นมีการอธิบาย เชิงวิชาการในสายงาน/สาขาวิชาชีพในรูปแบบต่าง ๆ อันเหมาะสม

<u>ดีมาก</u> เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบท แบบแผนทางความคิด และ/หรือต้นฉบับ และบ่งชี้ถึงความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูงมาก มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานอย่างละเอียดลึกซึ้งในลักษณะที่เทียบได้กับผลงานทางวิชาการอื่น มีการอธิบายเชิงวิชาการในสายงาน/สาขาวิชาชีพในรูปแบบต่าง ๆ อันเหมาะสม

<u>ดีเด่น</u> ให้สรุปในด้านของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) เป็นงานที่แปลมาจากต้นฉบับที่มีความสำคัญ ในระดับที่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางสายงาน/สายวิชาชีพ

(๒) เป็นงานที่แปลในระดับที่พึงยึดถือเป็นแบบฉบับได้

(๓) มีการให้ข้อสรุปในด้านของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลที่มีลักษณะเป็นการบุกเบิกทางสายงาน/สาขาวิชาชีพ

บทความทางวิชาการ

๑. คำนิยาม

งานเขียนที่มีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้ มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการ/ วิชาชีพจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย

๒. รูปแบบ

เป็นบทความที่มีความยาวไม่มากนัก ประกอบด้วย

(1) ชื่อเรื่องบทความ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

(2) บทคัดย่อ

(3) คำสำคัญ

(4) Abstract

(5) Keywords

(6) บทนำ (หลักการและเหตุผล หรือที่มาของเรื่อง)

(7) วัตถุประสงค์

(8) ประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์

(9) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง/กรอบแนวคิด

(10) วิธีการอธิบายหรือวิเคราะห์

(11) ผลการอธิบายหรือวิเคราะห์

(12) สรุปผล (หรือ) อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

(13) เอกสารอ้างอิง

๓. ลักษณะการเผยแพร่ (กรณีใดกรณีหนึ่ง)

๓.๑ เผยแพร่ในรูปแบบของบทความในวารสารทางวิชาการ หนังสือ หรือจุลสาร ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการ หนังสือ หรือจุลสารนั้น อาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น เช่น ซีดีรอม หรือเว็บไซต์

๓.๒ เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) หรือเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งประมวลผลการประชุมวิชาการ (E-Proceedings)

๓.๓ เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพรับรอง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของบทความทางวิชาการนั้นแล้ว การนำบทความทางวิชาการนั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำมาเสนอขอแต่งตั้งขึ้นดำรงตำแหน่งสูงขึ้นและให้มีการประเมินคุณภาพบทความทางวิชาการนั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

๔. ลักษณะคุณภาพ

ต่ำกว่าระดับดี คุณภาพไม่ถึงระดับดี

ดี (๑) เป็นผลงานที่มีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน
(๒) เป็นผลงานที่มีเนื้อหาสาระถูกต้องสมบูรณ์ มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ/ วิชาชีพ
(๓) เป็นผลงานที่มีแหล่งอ้างอิงที่ถูกต้อง การใช้ภาษาที่ชัดเจน เหมาะสม และถูกต้องตามหลักภาษา
(๔) เป็นผลงานที่มีการนำเสนอที่ชัดเจน มีเอกภาพ ไม่สับสน สามารถทำให้ผู้อ่านติดตามเนื้อหาของผลงานได้โดยสะดวก

ดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง
(๑) เป็นผลงานที่มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ/ วิชาชีพ และเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ/ วิชาชีพ สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้
(๒) เป็นผลงานที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการที่ทันสมัย
(๓) เป็นผลงานที่สามารถนำไปใช้เป็นแหล่งอ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

ดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและดีมาก และต้อง
(๑) เป็นผลงานที่มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
(๒) เป็นผลงานที่มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาชีพ
(๓) เป็นผลงานที่มีการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และสรุปประเด็นการวิเคราะห์ จนสามารถให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างเหมาะสม